

BEKNOPTE AANWIJZING

VAN HET ONGEORLOOFDE

IN

DEN DOOP DER KLEINE KINDEREN,

BENEVENS

DE WEERLEGGING VAN DE VOORNAAMSTE GRONDEN
WELKE VÓÓR DEN KINDERDOOP BIJGEBRAGT
WORDEN.

DOOR

J. G. Feisser,

Dienaar van God en Jezus Christus.

TE GRONINGEN, BIJ
W. VAN BOEKEREN.

—
1843.

VOORBERIGT.

Toen ik dezer dagen in het stukje, getiteld: Waakt op! gij die slaapt enz., het ongeoorloofde van den Doop der kinderen of ongeloovigen in 't gemeen had uitgesproken, kwamen mij van onderscheidene kanten aanzoeken tegen, houdende dringende opwekking, om mijne denkbeelden dienaangaande wat duidelijker en krachtiger voor te stellen, tot overtuiging van twijfelers in dit punt, en tot bevestiging van de genen die er mede instemden.

Ik heb gemeend aan deze begeerte niet te mogen weerstaan, en zend daarom 't geen de Heer mij in deze gegeven heeft te zien, in het licht, onder opzien tot Hem, Die op alle goed zaad den wasdom geven moet, zal het kiemen en groeijen.

'Tis waar de Waterdoop zal, op zich zelf beschouwd, wel niet van zóó groot belang door sommigen geacht worden, dat men er zooveel beweging om verwekke in de kerke Gods; — bijaldien dezen echter de zaak uit het regte oogpunt beschouwen, dan

zullen zij ligt tot andere gedachten komen. Ofschoon het immers wel door allen zal worden toegestemd, die schriftmatig en redelijk oordeelen, dat iemand die gelooft, al ware hij niet gedoopt, eerder in den hemel zal komen, dan een ander die niet geloofd, al ware hij duizendmaal met water gedoopt: gelijk ook, bijvoorbeeld, de klokken, die de Roomschen doopen wel bezwaarlijk in de hoogere zaligheids-gewesten zullen aanlanden; zoo is het niettemin even zeker, dat er nog maar al te velen te groote kracht aan den waterdoop toeschrijven, en zich door denzelfde op te lossen grond in het genade-verbond met den Heer ingelijfd achten.

Derzulker dwaling en nietsbeteekenend rustpunt voor hunne zielen omver te werpen, niet tot hunnen wezenlijken schade, maar tot hunne opwekking uit den slaap, — zietdaar! heilzoekende lezers! de voornaamste bedoeling van dit mijn werk, 't welk ik ook in andere opzigten nog hoogst belangrijk beschouw, als de gemeente des Heeren eenen stap nader kunnende brengen tot zuiverheid en wezenlijken luister.

De Koning der Kerk, Wien alle magt gegeven is in hemel en op aarde be kroone onzen arbeid, die in Hem is, met zijnen onmisbaren genade zegen, tot behoudenis van onsterfelijke zielen voor de eeuwige zaligheid!

F.

I.

Beknopte doch zakelijke voorstelling van de onderscheidene bezwaren, welke tegen den Doop der kleine kinderen in te brengen zijn.

A. Stellige schriftuurlijke bezwaren.

1. Ofschoon de Doop van den grootsten profeet onder het oude verbond wel niet regtstreeks hier ter zake dient, zoo kan het toch wel niet geheel ongepast geoordeeld worden, als wij onze lezers herinneren, dat door hem ongetwijfeld wel geen andere personen dan *volwassenen* gedoopt zijn, die tot hem kwamen *belijdende hunne zonden*. Matth. 3: 1, 2, 5, 6. *En in die dagen kwam Johannes de Dooper, predikende in de woestijn van Judéa, en zeggende: bekeert u, want het koningrijk der hemelen is nabij gekomen. ... Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judéa, en het geheele land rondom de Jordaan; en zij werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hunne zonden.*

2. De Heer heeft het onderwijzen of tot leerling aannemen uitdrukkelijk vóór het bevel des Doops

opgezonden. Mark. 16: 15. *En hij zeide tot hen: gaat henen in de geheele wereld, predikt het Evangelium aan alle creaturen.* Matth. 28: 19. *Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve doopende in den naam des Vaders en des Zoons, en des Heiligen Geestes; leerende hen onderhouden alles, wat ik u geboden heb.*

Men zoude hier 's Heeren *eigene handelwijze* kunnen bijvoegen tot bevestiging van het woord. Immers, ofschoon de Heer wel doopte of doopen liet, naar Joh. 3: 26, en 4: 1, 2. zoo beval hij toch geenszins, dat zijne discipelen de kinderzens, welke (geloovige) ouders tot hem bragten, *doopen* zouden. Hij legde hun slechts de handen op en zegende hen.

1. De Heer heeft *het geloof in Zijnen naam* als vereischte opgegeven, 't welk tot de bediening des heiligen Doops leiden zoude, Mark. 16: 16. *Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden:* in welke plaats ook het min gewigtige van den Doop vergeleken met het wezenlijke der zaak n. l. *het geloof* klaar genoeg aangeduid wordt.

7. In het geval van den Doop der kinderen verliezen de schriftuurplaatsen, welke in de Apostolische Handelingen en Brieven dienaangaande voorkomen, zoo goed als al hare kracht en waarde.

Men vergelijkte Mark. 1: 4. *Johannes was doopende in de woestijn, en predikende den doop der bekeering tot vergeving van zonden.* Hand. 2: 38. *En*

Petrus zeide tot hen: bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden. Hand. 22: 16. *En nu, wat vertoeft gij? sta op, en laat u doopen, en uwe zonden afwasschen, aanroepende den naam des Heeren.* Tit. 3: 4-7. *Maar wanneer de goedertierenheid van God, onzen Zaligmaker, en (zijne) liefde tot de menschen verschenen is; heeft Hij ons zalig gemaakt door het bad der wedergeboorte en de vernieuwing des Heiligen Geestes, dien Hij over ons rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen Zaligmaker.*

Wil men nu *niet* met de Roomschen beweeren, dat de waterdoop de afwassing der *erfzonde*, veel minder van *dadelijke zonden* is; en wil men ook niet met het 98ste der Evangelische gezangen zingen:

Wij bidden U, wil ons om Christus hooren,
Aanschouw dit kroost, thans door den doop herboren!
dan zal men het dwaze en ongerijmde van den Doop der kleine kinderen in betrekking tot zoodanige uitspraken der H. Schrift wel zonder bedenking moeten toegeven.

Men vergelijkte verder: Galat 3: 27. *Want zoo velen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan,*

Och! dat het zoo ware, zal ligt de oude natuur zeggen, dat men zoo gemakkelijk en zeker Christus aangedaan hebben konde, als men het doopwater ontving! Maar welk mensch, met ge-

zonde verstandsvermogens toegerust, zal zoo iets aannemen durven? Het strijdt immers lijnrecht tegen alle waarheid, ook bijzonder tegen 1 Kor. 12: 3b. *En niemand kan zeggen Jezus den Heere (te zijn), dan door den Heiligen Geest.*

Men vergelijke eindelijk nog 1 Kor. 12: 12, 13. *Want gelijk het ligchaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ééne ligchaam vele zijnde, (maar) één ligchaam zijn, alzo ook Christus. Want ook wij allen zijn door ééne Geest tot één ligchaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot ééne Geest gedrenkt.*

Wie moet niet bij zoodanige voorstelling der zaak ten volle overtuigd worden, dat de Apostel PAULUS geen anderen Doop op het oog gehad heeft, dan in den H. Geest, waarbij de doopeling een klaar besef had van de naauwe betrekking, waarin hij hierdoor tot de gemeente der overige geloovigen gesteld werd, als zijnde *het ligchaam des Heeren!*

B. Historische bezwaren.

α. De Apostelen hebben *bekeering* verlangd vóór de bediening des heiligen Doops. Hand. 2: 38. *En Petrus zeide tot hen: bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gaven des Heiligen Geestes ontvangen.*

β. De Apostelen hebben *geloof* geëischt voor dat zij de vrijmoedigheid namen, om den H. Doop te geven aan de genen die het begeerden. Hand.

8: 36-38. *En als zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de Kamerling zeide: zie daar water! wat verhindert mij gedoopt te worden? En Philippus zeide: indien gij van ganser harte geloof, zoo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij gebod den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zoo Philippus als de Kamerling, en hij doopte hem.*

γ. De Apostelen hebben overtuigende blijken van Gods genade willen zien, door den Heiligen Geest, eer zij het doopwater gebruiken durfden, Hand. 11: 15-18. *En als ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, gelijk ook op ons in het begin. En ik word gedachtig aan het woord des Heeren, hoe hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gijlieden zult gedoopt worden met den Heiligen Geest. Indien dan God hun evengelijke gave gegeven heeft, als ook ons, die in den Heere Jezus Christus geloofd hebben, wie was ik toch, die God konde weren? En als zij dit hoorden, waren zij te vreden, en verheerlijkten God, zeggende: zoo heeft dan God ook aan de Heidenen de bekeering gegeven ten leven!*

δ. TERTULLIANUS, een kerkvader uit de tweede eeuw, ijvert zeer tegen het hoe langer zoo jonger ten Doop bieden van de kinderen, terwijl hij zegt: laat hen eerst Christus *kennen* eer zij in Zijnen naam gedoopt worden. De Bapt. Cap. 18.

η. CYPRIANUS hield in het jaar 253, op eene toen gehoude kerkvergadering, raad met de daar aanwezige opzieners der gemeente, en besloot eindelijk met toestemming van 66 dier opzieners den kinderdoop voor vast te bepalen. Wanneer nu de kinderdoop eene van den beginne af in de Christelijke kerk aanwezige gewoonte en wet geweest ware, dan zoude noch TERTULLIANUS noch CYPRIANUS zoo hebben behoeven te handelen.

C. Kerkelijke bezwaren.

κ. Naar de leer van onze gereformeerde Kerk wordt het geloof in de uitverkorenen *geworkt* door woord en geest; *gesterkt* wordt het geloof echter door de bediening van de zegelen des genadeverbonds, t. w. Doop en Avondmaal.

Maar hoe kan nu het geloof door den Doop bij een klein kind *gesterkt* worden, waarin het gewisselijk nog niet aanwezig blijkt te zijn.

ι. In het formulier des H. Doops, bij onze Kerk in gebruik, lezen wij, *dat in ieder verbond twee deelen begrepen zijn*, enz.

Maar hoe kan nu een kind als de tweede partij in het genade-verbond, onbewust nog van zich zelve, eene belofte doen of verpligting op zich nemen? Blijkt daar uit niet ten klaarste, dat ook in het formulier geen genoegzame consequentie is?

ι. De kinderen der geloovigen worden in het formulier *heilig* genoemd, 't welk echter, als wij dit woord in den zin van *uitverkoren* of *begenedigd* nemen, strijdig is

1°. met de ondervinding en de geschiedenis, welke ons eenparig leeren, dat het niet zelden gebeurt, dat geloovige ouders wel onbekeerlijke en ongelooovige kinderen hebben.

Het doopen van *alle* kleine kinderen (de doop genomen als inlijving in het genade-verbond) is eene *dadelijke* prediking van »algemeene genade;» ter wyl het doopen van de kinderen *der geloovigen* de stelling verkondigt, »dat de genade erfgoed is.»

Er komen daarteboven in het formulier verscheidene uitdrukkingen vóór, die naar de betekenis en bedoeling wezenlijk in Gods woord gegrond zijn, voor zoo ver dezelve in eene gemeente van opregte geloovigen, op geloovigen zelve toegepast worden; doch die onaannemelijk zijn, wanneer men dezelve op de kleine kinderen overbrengt, en in eene gemengde vergadering gebruikt. Bij voorbeeld: »dat de kleine kinderen lidmaten van Jezus gemeente zijn; dat de Doop voor de kinderen een zegel en ongetwijfeld getuigenis is, dat zij een eeuwig verbond van genade met God hebben; dat de kleine kinderen erfgenamen des Rijks Gods zijn. Ja! in de *dankzegging* wordt de Almagtige God en Vader geprezen, dat Hij ons en onze kinderen door het bloed Zijns lieven Zoons alle onze zonden vergeven, en door Zijnen H. Geest tot lidmaten Zijns Zoons en alzoo tot Zijne kinderen aangenomen heeft.»

Wanneer men nu *bij* deze uitdrukkingen *de onwankelbaarheid van Gods genade-verbond* en *de volharding der heiligen* vasthoudt — wat dan?...

Even zoo is het met het katechetisch onderwijs vr. 69, 70, dat zeer schriftmatig is, wanneer men het op *geloovigen* toepast, doch veel zwaarigheid heeft in betrekking tot kleine kinderen. Het strijdt

2°. met het woord des Heeren, dat alles wat uit vleesch geboren wordt, vleesch is, Joh. 3: 6^a. *Hetgeen uit den vleesche geboren is, (dat) is vleesch:* en dat niet de vleeschelijke afkomst van Abraham juist tot het kindschap van God leidt, Joh. 8: 39, 44. *Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Abraham is onze vader! Jezus zeide tot hen: indien gij kinderen van Abraham waart, zoo zoudt gij de werken van Abraham doen. Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten van uwen vader doen; die was een menschen-moorder van het begin, en is in de waarheid niet staande gebleven: want geene waarheid is in hem; wanneer hij den leugen spreekt zoo spreekt hij uit zijn eigen: want hij is een leugenaar, en de vader derzelve (leugenen).*

3°. met het woord van den Apostel PAULUS, die beweert, dat niet allen Israël zijn, die Israël genaamd worden, Gal. 3: 29. *En indien gij van Christus zijt, zoo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.* Het ware zaad ABRAHAMIS is Christus, dat wil zeggen de gemeente der geloovigen, welke zijn ligchaam is. Gal. 3: 16. *Nu, zoo zijn de beloften tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: en den zaden, als van velen, maar als van één: en uwen zade, welke is Christus.*

In het Koningrijk Gods geldt alleen de *wedergeboorte* of de geboorte uit den Geest, Joh. 3: 5. *Jezus antwoordde: voorwaar, voorwaar, zeg ik u: zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koningrijk van God niet ingaan.* Deze geboorte wordt van den Hoogen God, den H. Geest, teweeggebracht door het woord, 'twelk goddelijk zaad genoemd wordt, 1 Petr. 1: 23. *Die gij wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk maar (uit) onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende woord van God.* Rom. 10: 17. *Zoo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het woord van God.* Zoo velen dan als door middel van de dienaren des goddelijken woords tot het geloof bewogen worden, de noemen de Apostelen hunne kinderen b. v. 1 Kor. 4: 15, 17. *Want al hadt gij tienduizend leermeesters in Christus, zoo (hebt gij) toch niet vele vaders: want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelium geteeld. Daarom heb ik Timotheus tot u gezonden, die mijn lieve en getrouwe zoon is in den Heer, welke u zal indachtig maken mijne wegen, die in Christus zijn, gelijkterwijs ik alom in alle gemeenten leer; schoon het in den eigenlijksten zin alleen kinderen van God zijn, Joh. 1: 12. Maar zoovelen hem aangenomen hebben, aan die heeft hij magt gegeven kinderen van God te worden, (namelijk) die in zijnen naam gelooven.*

II,

Beknopte weérlegging van de voornaamste gronden, welke vóór den kinderdoop worden aangevoerd.

A. »Men leest in de Handelingen der Apostelen, dat er soms een geheel *huis* (gezin) gedoopt werd, Hand. 16: 15a. *En als zij gedoopt was en haar huis, had zij (ons), zeggende: indien gij hebt geoordeeld, dat ik den Heer getrouw ben, zoo komt in mijn huis en blijft er.»*

Antw. 1°. Het is juist daarom nog niet bewezen, dat daarin ook kleine kinderen zullen geweest zijn.

2°. *huis* (gezin) wordt in hetzelfde Hoofdstuk vs. 31, 32, duidelijk aangewezen als bestaande uit zulke voorwerpen, die het woord reeds hooren en gelooven konden, 't welk van kleine kinderen niet geldt.

3°. Het spraakgebruik moet naar den aard der zaak gewijzigd worden opgevat, zoo als b. v. wanneer wij zeggen: »ik ben met mijn gansche huis (gezin) ter kerk geweest,» men daar toch geen kleine kinderen van één, twee, of drie jaar onder begrijpt.

B. »Als men den Doop der kinderen weg werpt, dan wil men hierdoor het Heidendom weer invoeren, of maakt althans, dat de kinderen als buiten God en Christus opgroeijen.»

Antw. 1°. Het Heidendom kan niet weer ingevoerd worden, want het is nooit weg geweest. Van natuur zijn alle onbekeerde menschen *of Joden of Heidenen*. Het onderscheid tusschen geloovigen en ongelooovigen komt er slechts wat klaarder door in 't licht.

2°. Men kan de kinderen daarom (ook buiten den Doop) wel tot God en den Heer Jezus in betrekking brengen, geestelijk door gebeden en opvoeding, en uiterlijk door de *voorstelling* naar Luk. 2: 22-24. *En als de dagen harer reiniging vervuld waren, naar de wet van Mozes, bragten zij Hem te Jeruzalem; opdat zij (Hem) den Heere voorstelden; (gelijk geschreven is in de wet des Heeren: »al wat mannelijk is, dat de moeder opent, zal den Heere heilig genoemd worden.») En opdat zij de offerande gaven, naar hetgeen in de wet des Heeren gezegd is: een paar tortelduiven, of twee jonge duiven, gepaard met de oplegging der handen naar Mark 10: 16. En hij omving dezelve met zijne armen, (en) de handen op hen gelegd hebbende, zegende hij dezelve, bij welke gelegenheid een formulier konde gebruikt worden, ingerigt naar het wezen van die plegtige handeling.*

C. Men zegt: »werd aan Abraham de belofte gedaan: *Ik ben uw God en uws zaads God*, hoe zoude die belofte dan niet evenzeer op de geloovigen onder het N. Testament mogen toegepast worden?"

Antw. 1°. Deze belofte is in 't algemeen als eene nationale toezegging te beschouwen, en juist niet in den strengsten zin op ieder in 'tbijzonder over te brengen; vermits anders hieruit volgen zoude, dat *alle* nakomelingen van Abraham begenadigd waren, b. v. ook Judas Ischkarioth.

2°. Er wordt wel meer zoo in 't algemeen gesproken van een volk, zonder dat men daarbij aan ieder individu mag denken, b. v. *de zaligheid is uit de Joden*, 'tgeen gewis! niet van elken Israëliet in name kan opgevat worden.

D. »De doop is in de plaats der Besnijdenis, en gelijk die *algemeen* toegepast werd, zoo behoort men het ook te doen met den waterdoop onder het N. Testament."

Antw. 1°. Het is onbewezen en oubewijsbaar, dat de Doop in de plaats der Besnijdenis gekomen is. Het blijkt immers uit de tijden van de invoering des Christendoms, dat er geloovigen (uit de joden) waren, die nog altoos de Besnijdenis bij den Doop wilden aangehouden hebben.

2°. Al ware dit het geval, dan zoude men den heiligen Doop door den Heer ingezet, die met geesten vuur geschiedt en niet met water alleen, tot eene nietsbetekenende zaak verlagen, gelijk de Besnijdenis ook

die alleen met handen geschiedt voor zoodanig uitdrukkelijk verklaard wordt door den Apostel PAULUS Rom. 2: 25-29. *Want de besnijdenis is wel nuttig, indien gij de wet doet; maar indien gij een overtreder der wet zijt, zoo is uwe besnijdenis voorhuid geworden. Indien dan de voorhuid de regten der wet bewaart, zal niet zijne voorhuid tot eene besnijdenis gerekend worden? En zal de voorhuid, die uit de natuur is, als zij de wet volbrengt, u (niet) oordeelen, die door de letter en besnijdenis een overtreder der wet zijt? Want hij is niet een Jood, die het in het openbaar is, noch is hij de besnijdenis, die het in het openbaar in het vleesch is: Maar hij is een Jood, die het in het verborgene is, en in de besnijdenis des harten, in den geest, niet (in) de letter, (is de besnijdenis), wiens lof niet is uit de menschen, maar uit God. 1 Kor. 7: 19. De besnijdenis is niets, en de voorhuid is niets, maar de onderhouding der geboden van God. Gal. 5: 6. Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis eenige kracht, noch voorhuid, maar het geloof door de liefde werkende.*

3°. Het teeken des verbonds, (want als zoodanig wordt de Doop dan aangemerkt) mag alleen gegeven worden aan de genen, met welke de Heer zelve het verbond toont aantegaan. Hand. 2: 38. *Want ulieden komt de belofte toe, en uwen kinderen, en allen die verre zijn, zooveel als er de Heer onze God toe roepen zal. De Allerhoogste moet vóórgaan, wij mogen slechts volgen.*

E. »De genade (mocht eindelijk nog iemand be-
weeren) zoude dan onder het Nieuwe Testament
minder worden, dan zij onder het Oude Testament
geweest is.»

Antw. Het meerdere van de genade onder het
Nieuwe Testament bestaat niet in eene erfelijke of
doorgaande reeks van geloovigen, maar *hierin*
voornamelijk.

1°. Dat de Heilige Geest nu over *alle* vleesch
wordt uitgestort, dat is: over menschen uit alle
natieën, geslachten, leeftijden en standen.

2°. Dat *de gaven* van den Heiligen Geest on-
der het Nieuwe Testament meer licht en kracht ge-
ven dan onder het Oude Testament en bestendiger
bij de geloovigen blijven. Matth. 11: 11. *Voorwaar
zeg ik u: onder de genen, die van vrouwen geboren
zijn, is niemand ongestaan meerder dan Johannes
de Dooper; doch die de minste is in het Koning-
rijk der hemelen is meerder dan hij.* Matth. 13:
17. *Want voorwaar zeg ik u, dat vele Profeten
en rechtvaardigen hebben begeerd te zien de dingen,
die gij ziet, en hebben (dezelve) niet gezien; en te
hooren de dingen, die gij hoort, en hebben (dezelve)
niet gehoord.* Luk. 11: 31, 32. *De Koningin van
het Zuiden zal opstaan in het oordeel met de man-
nen van dit geslacht, en zal hen veroordeelen: want
zij is gekomen van de einden der aarde, om te hoo-
ren de wijsheid van Salomo; en ziet, meer dan
Salomo is hier! De mannen van Nineve zullen
opstaan in het oordeel met dit geslacht, en zullen*

*hetzelve veroordeelen: want zij hebben zich bekeerd
op de prediking van Jonas; en ziet, meer dan Jonas
is hier!* Job. 14: 23. *Jesus antwoordde en zeide
tot hem: zoo iemand mij lief heeft, die zal mijn
woord bewaren, en mijn Vader zal hem liefheb-
ben; en wij zullen tot hem komen en zullen wo-
ning bij hem maken.* 1. Joh. 3: 24^b. *En hieraan
kennen wij, dat Hij in ons blijft, (namelijk) uit
den Geest, dien Hij ons gegeven heeft.*

3* Dat de zaligheid door de Genade onder
het Nieuwe verbond gewerkt veel heerlijker is, dan
de heilgoederen welke de geloovigen onder het Oude
verbond genoten of hoopten. Openb. 5: 10. *En
gij hebt ons onzen God gemaakt tot Koningen en
Priesters; en wij zullen als Koningen heerschen
op deze aarde.* 1. Petr. 1: 3, 5. *Geloofd zij
de God en Vader van onzen Heer Jezus Christus,
Die, naar zijne groote barmhartigheid, ons
heeft wedergeboren, tot eene levende hoop, door
de opstanding van Jezus Christus uit de dooden.
Die gij in de kracht van God bewaard wordt door
het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om ge-
openbaard te worden in den laatsten tijd.*

„Hier beneden is het niet,“

dat zingt de Christen vaak in zijn harte, of

„Niets is er, daar ik in kan rusten-“

In de wereld zal ieder die getrouw en godza-
lig wil leven vervolgd worden, maar zij smaken

daarbij eenen inwendigen vrede, die alle verstand te boven gaat, en hebben de vaste hope des eeuwigen levens, en dit is de kostelijkste Genade, welke de Heer aan mijne heilzoekende lezers om Jezus wil schenke! Amen.
